

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜ. 78

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Τχυροδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 41 Ἰουλίου 1876.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Διακοπτομένης τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Ἀσμοδαίου», ἐνῶ ὀφείλονται εἰσέτι εἰς εὐαριθμους τινὰς τῶν συνδρομητῶν φύλλα τινὰ ἀντὶ τῆς καταβληθείσης συνδρομῆς, ἡ διεύθυνσις εἰδοποιεῖ αὐτοὺς ὅτι, ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ «Ἀσμοδαίου» μέχρι τῆς Α'. Αὐγούστου, δύνανται ἢ νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ περισσεύοντα χρήματα, ἢ ἀντὶ τούτων, τὰ τυχόν, ἐλλείποντα αὐτοῖς φύλλα πρὸς συμπλήρωσιν τελείας συλλογῆς.

Ἡ διεύθυνσις.

Ὁ Θεοτόμπης παραιτεῖται τοῦ «Ἀσμοδαίου», πιθανῶς δὲ καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος τῆς δημοσιότητος ἐπὶ τινὰ καιρὸν· πράττει δὲ τοῦτο κατὰ καθῆκον, πεισθεὶς ὅτι τὰς ἰδέας του περιδιαθέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀδύνατον εἶναι νὰ συμμερισθῇ ἢ πλειονοψυχία τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ καὶ τῆς γενναίας φρουρᾶς.

Ἡ πεποίθησις αὕτη ἤστραψεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἀκαταμάχητος καὶ φοβερὰ προχθὲς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐνῶ περιηρχόμεθα διὰ τῶν διόπτρων τὰ θρανία τοῦ κήπου, βροίθοντος ἕνεκα τῆς ἀργίας τοῦ Φαλήρου γνωρίμων προσώπων. Ἀλλὰ μεταξὺ ἐκτὸν τοιούτων οὐδὲ εἰκοσιν ὑπῆρχον μὴ ὑπηρετοῦντα τὴν πατριδα διὰ τοῦ ξίφους ἢ τοῦ καλάμου ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ.

Ἡ ἀναλογία αὕτη ὑπηγόρευσεν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ὀρθὴν, νομιζόμεν, σκέψιν: «Ὁ πολὺς πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος συνίσταται ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων ἀνθρώπων, γνωρίζοντων ἀνάγνωσιν καὶ ἀνορθογραφίαν καὶ τρεφομένων ὑπὸ ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἀγράμματων φορολογουμένων; Ἄλλ' οὔτε οἱ ἀγράμματοι οὗτοι δύνανται ν' ἀναγνώσωσι τὸν ὑπὲρ αὐτῶν συνηγοροῦντα «Ἀσμοδαῖον», οὔτε παρὰ τῶν ἐν πρυτανείῳ τρεφομένων ἀναγνώστων του δύναται οὗτος νὰ ἐλπίσῃ ὅτι χάριν αὐτοῦ καὶ τῆς πατρίδος θέλουσιν ἀνταλλάξει ἀντὶ ποδεᾶς μαγείρου ἢ βελόνης ὑποδηματοποιοῦ τὸ εὐγενὲς ἐπάγγελμα τοῦ κοσμεῖν τὰς στήλας τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ κ. Ζαίμης ἔχει λοιπὸν πληρέστατ' ἀδικαίον ἀποφαινομένου ὅτι ἄσκοπος εἶναι ὁ «Ἀσμοδαῖος», ὃ ἵπαιτων παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμμάχων του ν' ἀφίνωσι ψυχία τινὰ καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τῆς ἐν ἰδρωτὶ τρεφούσης τὴν ἀγέλην τῶν δασοφυλάκων, καθηγητῶν, βαθμοφόρων, συνταξιούχων, υποτρόφων, γραφέων καὶ ἄλλων στύλων τῆς πλειονοψυχίας».

Ἐν πάσῃ λοιπὸν ταπεινότητι ὁμολογοῦμεν ὅτι τότε μόνον ὁ ἄσκοπος σήμερον «Ἀσμοδαῖος» δύναται νὰ ἔχη πρακτικὸν τινὰ σκοπὸν, ὅταν δυνηθῇ νὰ στρατολογήσῃ ἀναγνώστας μεταξὺ τῆς τάξεως ὑπὲρ ἧς συνηγορεῖ, ἀντὶ ἐκείνης ὑφ' ἧς ἀναγινώσκειται. Ἀλλὰ κατὰ τοῦ τοιούτου κινδύνου ἀσφαλῆ ἔλαβον μέτρα οἱ συντάκται τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν αὐτῷ ὑπὲρ τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἦτοι τοῦ φυ-